

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 5 października 2015 roku Sąd Rejonowy w Skierniewicach uznał oskarżonego D. P. za winnego tego, że w dniu 9 lipca 2015 r. w S., woj. (...) przywłaszczył znaleziony w Wojewódzkim Szpitalu (...) przy ul. (...), skórzany portfel o wartości 250 złotych, a następnie przy pomocy karty znajdującej się w portfelu usiłował nieudolnie dokonać wypłaty środków pieniężnych w kwocie 500 złotych z konta, jednak zamierzonego celu nie osiągnął, gdyż pokrzywdzony zablokował skradzione karty bankomatowe, czym spowodował straty o łącznej wysokości 490 złotych, tj. przestępstwa z art. 284 § 3 k.k. i 278 § 5 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 14 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności i na podstawie art. 33 § 2 k.k. karę grzywny w wymiarze 80 stawek dziennych po 10 złotych każda, na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności sąd warunkowo zawiesił na okres 2 lat próby, zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 340 złotych tytułem opłaty oraz kwotę 70 złotych tytułem zwrotu wydatków.

Apelację od powyższego wyroku wniósł prokurator, zaskarżając orzeczenie w całości na niekorzyść oskarżonego i na podstawie art. 427 § 2 k.p.k. oraz art. 438 pkt 1 i 2 k.p.k. zarzucił

1. obrazę prawa karnego materialnego, tj. przepisu art. 72 § 1 k.k. poprzez nie wymierzenie wobec oskarżonego żadnego z obowiązków wskazanych w art. 72 § 1 k.k., podczas gdy obrażony przepis nakłada na Sąd orzekający, w przypadku zawieszenia wykonania kary, obowiązek obligatoryjnego orzeczenia przynajmniej jednego z obowiązków;

2. mającą wpływ na treść orzeczenia obrazę przepisów postępowania, tj. art. 335 § 1 k.p.k. i art. 343 § 7 k.p.k., poprzez wydanie wyroku na posiedzeniu bez przeprowadzenia rozprawy przy uwzględnienia wniosku prokuratora złożonego na podstawie art. 335 § 1 k.p.k., podczas gdy Sąd winien nie uwzględnić wniosku i zwrócić sprawę prokuratorowi, z uwagi na to, że wniosek nie był kompletny. Prokurator wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest oczywiście zasadna. Uwzględniając wniosek prokuratora o skazanie oskarżonego w trybie art. 335 § 1 k.p.k. Sąd I instancji przeoczył, że wydanie wyroku o wskazanej tam treści narusza przepis prawa materialnego art. 72 § 1 k.k. (w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 lipca 2015 r.). Mianowicie przepis ten obecnie nakłada na Sąd obowiązek nałożenia na oskarżonego przy warunkowym zawieszeniu wykonania kary, co najmniej jednego z obowiązków, wymienionych w pkt 1-8. Ponieważ czyn zarzucany oskarżonemu P. został popełniony już po dniu 1 lipca 2015 r., nie było też możliwości zastosowania wobec niego przepisu art. 72 k.k. w brzmieniu poprzednim, względniejszym dla sprawcy. A więc zastosowania art. 4 § 1 k.k. W takiej sytuacji procesowej Sąd I instancji, gdyby w porę dostrzegł uchybienie, mógł ewentualnie podjąć próbę zainicjowania modyfikacji przez strony złożonego wniosku o skazanie, poprzez uzgodnienie przez oskarżonego i prokuratora nałożenia na oskarżonego co najmniej jednego z obowiązków, wymienionych w art. 72 k.k. Jeżeli zaś Sąd tego zaniechał, powinien uznać, że nie zachodzą podstawy do uwzględnienia wniosku prokuratora, jako obrażającego prawo materialne i zwrócić mu sprawę (art. 343 § 7 k.p.k.).

Wobec tego, że wydanie wyroku nastąpiło z oczywistą obrazą zarówno prawa procesowego (art. 72 § 1 k.k.), jak i w konsekwencji prawa procesowego (art. 343 § 7 k.p.k.), której nie dało się konwalidować w toku postępowania odwoławczego, należało uchylić zaskarżony wyrok i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji. Dalsze procesowanie w oparciu o tak sformułowany wniosek prokuratora nie było bowiem dopuszczalne. Rozpoznając sprawę ponownie Sąd ten powinien rozważyć, czy możliwe jest jeszcze ustalenie przez prokuratora i oskarżonego zmiany wniosku o skazanie w stosownym zakresie (art. 343 § 3 k.p.k.), przy braku sprzeciwu pokrzywdzonego (art. 343 § 2 k.p.k.). Gdyby jednak do takiej uzgodnionej zmiany nie doszło, niezbędny będzie zwrot sprawy prokuratorowi w trybie art. 343 § 7 k.p.k. Należy też z urzędu zauważyć, że w komparycji wyroku nastąpił istotny błąd poprzez

przepisanie przez Sąd zarzutu aktu oskarżenia z pominięciem części istotnych okoliczności popełnionego czynu, a w szczególności tego, że w przywłaszczonym przez oskarżonego portfelu znajdowały się także pieniądze w kwocie 240 złotych. Opis zawarty w wyroku nie tłumaczy bowiem, dlaczego łączna wysokość strat spowodowanych w mieniu pokrzywdzonego wyniosła 490 złotych, a nie jedynie wartość samego portfela (250 złotych). Z uwagi jednak na konieczność uchylecia zaskarżonego wyroku, nie było potrzeby odnoszenia się do tej kwestii w treści rozstrzygnięcia Sądu odwoławczego.